

דבר אחר: נדרש הכתוב לעניין לימוד התורה:

"הכן בחוץ מלאכתך" — זה מקרה,

"זעתרה בשדה לך" — זה משנה,

"אחר ובנית ביתך" — זה גمرا⁽⁵⁾, ככלומר

מלאכתך אחר ובנית ביתך" (משלו כה, כז)

"הכן בחוץ מלאכתך"⁽³⁾ — זה בית,

"זעתרה בשדה לך" — זה כרבה,

"אחר ובנית ביתך" — זו אשחה⁽⁴⁾.

שקדום יטע כרם ואחר כך יבנה בית, שהרי סדר הכתובים הוא קודם "בנה בית" ואחר כך "נטע כרם", ותרץ שאפשר שימוש שהتورה נקטה תחיליה כמו שתכתוב בקבלה, ומהקלות לומדים גם בית וכרם צריך לעשות בסדר הפוך מהקללות, ועוד שכוון שהتورה גילתה לנו צורך לאחר את לקיחת האשפה, מילא אנו שיריך גם שיריך לאחר את בניית הבית לניטעת הכרם, שכן הסברא נותנת. והביאו גם בסוגיא שלנו ממשם, כמה שהتورה הביאה כרם אחר בית, אינו בדוקא.

וכן כתוב בבא"ר שבע, שמהקללות ממשמע שסדר הכתובים של כרם אחר בית אינו בדוקא, וכן משמע בסוגייתינו, אבל נשאר הצורך עיון, משום שלפי האמת לא יתכן לומר על סדר הכתובים שאינם בדוקא, כיון שהסדר בא לממד דרך ארץ היה צריך להביא סדר מדויק, קודם כרם ואחר כך בית ואחר כך אשפה.

ובחתם טופר עה"ת (בתורת משה ובמשנה רוקח) תירץ, שאף שמצויר הכתוב כרם אחר בית, מכל מקום הכתוב בדבר בכרם שלא חיללו, והיינו כרם בשנותו הר比יעית, ובית שלא חיללו היינו בית בשנותו הראשונה, ואם כן הכרם ניטע קודם הבית.

5. ביחסpta כתוב: "אחר ובנית ביתך" — זה מדרש. ופירוש בחוץ יחזקאל בביבורים, דהינו ספרא וספרי שהוא מדרש הפטוקים.

ותירץ התורת קנות, שאף שבORTHODOXIE הקודש נאמר, מכל מקום כיוון שמיוסד על חכמת הנגגת האדם, וכך שכתוב בתחלת משלו "לדעת חכמה וכו", אם כן שיריך לומר "בחכמתו".

3. החוזן יחזקאל בבא"ר פירש, שמשמעותה הכן בחוץ מלאכתך — שבשעה שעוזר בחוץ ואין לך בית לווד בו, אז הכן מלאכתך לבנות לך בית.

ובמהרש"א פירש: שבמקום פניו שהוא חוץ, עשה והכן בו מלאכתך לעשותו בית ופנים. אבל רשי' במשלו שם פירש באופן אחר וו"ל: הכן בחוץ וכו' בתחלת קח לך שדות וורמים ואחר כך "זעתרה", לשון עתודים (בראשית לא) — שים לך בהמות בשדה, ואחר כך "ובנית ביתך" — תקח אשפה, עכ"ל.

4. כתוב הרמב"ם (בHALACHOT דעתות פ"ה הי"א) וו"ל: דרך בעלי דעה שקיבעו לו אדם מלאכה המפרנסת אותו תחיליה, ואחר כך יקנה בית דירה, ואחר כך ישא אשפה, שנאמר "מי האיש אשר נטע כרם ולא חילו", "מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו", "מי האיש אשר ראש אשפה ולא לקחה", אבל הטפשין מתחילה לישא אשפה ואחר כך אם תמצא ידו יקנה בית ואחר כך בסוף ימי ייחזר לבקש אומנות או יתרפנס מן הצדקה, וכן הוא אומר בקבלה "אשה תאריש" "בית תבנה" "כרם תטע", ככלומר יהי' מעשיך הפטוקין כדי שלא תצליח את דרכיך, וכו', עכ"ל.

והכסף משנה תהה על הרמב"ם שאמר